

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

'T KOMT A'MAAL KLAAR,

JOHNNY BOY

(You're Gonna Be All Right, Jamie Boy)

door

David Freeman

Vertaling: Hugo Danckaert

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 1020

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. Dave Freeman

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

N.B.: Bedoeling is dit volkse stuk te spelen in het Antwerps dialect. De rol van Fran (Nis) ev. in het Mechels. Dit heeft als konsekwentie een paar aanpassingen om het gegeven "bij ons" te kunnen situeren. B.v. : xh hockey is voetbal geworden - met noodzakelijke bewerking vandien - titels van T.V. programma's zullen moeten worden gekozen rekening houdend met de T.V. reeksen die lopen op het ogenblik dat het stuk gespeeld wordt, enz.
 Hoofdzaak is herkenbaarheid
 Dit als aandenken aan de televisie.

P E R S O N A G E S

Oorspronkelijk

Fran (Francesse)
 Jamie Dinsdale
 Ernie Dinsdale
 Carol Dinsdale
 Fred

In vertaling

Nis (Denise)
 Johnny Cardon
 Louis Cardon
 Carine Cardon
 Fred

(Johnny Cardon, een jongeman van omstreeks eenentwintig zit, erg lethargisch, T.V. te kijken. Zijn moeder Nis (Denise, een vrouw van in de vijftig, komt binnen met twee kommen met aardappelchips. Ze bekijkt Johnny wat geïrriteerd en zet de schalen neer)

NIS: Gade gij daar den helen dag zo zitten ? (geen antwoord) 'k Zou anders wel wat hulp kunnen gebruiken, zene.

(Nog geen antwoord. Ze haalt geërgerd de schouders op en gaat af. Een paar seconden later komt ze weer binnen met een derde schaal chips)

Dag in dag uit, vanaf dat ge zigt thuisgekomen. Niet anders dan d'r zitten en gapen naar die stommen televisie. Als gij zo voortgaat, hee, dan zit ge terug in 't gesticht voor dat ge 't weet. (Johnny wil een chip pikken. Nis slaat op zijn hand)

Niet vóór 't eten.

JOHN: Inrichting.

NIS: Wat ?

JOHN: Psychiatrische inrichting Van Dungen.

NIS: Da's maar een een andere naam voor 't zelfde soort mensen.

JOHN: Voor wat zoveel chipkes ?

NIS: Uw vader heeft geklaagd dat er niet genoeg waren de laatste keer.

JOHN: Als bepaalde mensen van 't gezelschap ze niet alle vijf voet met handvullen zouden wegpakken, dan zouden er wel genoeg zijn.

Tussen haakjes: Superman komt vanavond, is 't niet ?

NIS: Als ge daar de Fred mee wil zeggen, ja, die komt.

JOHN: 'k Dacht dat hem 's woensdagsavonds ging bowlen.

NIS: Nu niet meer. Hij is onder een ander club gegaan in Deurne en die hebben hunnen bowling 's vrijdags.

(Inspecteert alles)

Och god !

JOHN: Wat scheelt er ?

NIS: 'k Zijn de zoute nootjes vergeten.

JOHN: En dan ?

NIS: Uw vader mag gere nootjes.

JOHN: Hij heeft het ook voor Doris Day, ma, en die krijgt hem vanavond ook niet.

NIS: Johnny, da's niet voor te lachen. Hij zal weer nen helen avond zitten koppen en bokkig zijn.

JOHN: Ja en precies doen of dat gij de vuilmeid zijt. 't Zal weer just zijn gelijk verleden keer.

NIS: Johnny, wat moeten we nu doen ?

JOHN: Maakt u niet dik. Ik loop wel efkes om er te halen.

NIS: Dat gaat niet, de winkels zijn al toe nu.

JOHN: Zegt hem dan dat ze uitverkocht waren.

NIS: En als hem het controleert ?

JOHN: Dat doet hem immer niet !

NIS: Dat weet ekik nog zo niet. Weet ge nog verleden keer toens da'k 't bier vergeten was ?

JOHN: Ma, geeft toe dat 't nogal stom was van hem te willen wijs-
maken dat den brouwer uitverkocht was.

NIS: Jongen, was die kwaad ! Hij heeft een heel week stom gelopen.

JOHN: Voor wat zegt ge niet gewoon dat hem kan teuten.

NIS: Allez, zijt een brave jongen en haalt het bier uit de ijskast.

JOHN: Waarom ? Als ik het er nu uithaal is 't straks warm.

NIS: De Fred heeft het gere warm. Hij zegt dat de smaak eraf gaat als 't te koud is.

JOHN: Awel, als Freddy boy een warm biereke wilt, dan mag hem er met zijn lui kont zelf een gaan halen in de kelder.

NIS: Gade nu dat bier halen ?

(zet de T.V. af)

JOHN: Klaar, 't is al klaar !

(Hij gaat af naar de keuken) (Nis begint T.V. schaaltes te zetten)

JOHN: (off stage)

Mag 'k nu es iet vragen, ma; hebt gij daar nu echt iet aan ?

NIS: Aan wat ?

JOHN: Aan die famielieavonden.

NIS: Boh, uw vader schijnt daar toch aan te houden.

JOHN: 'k Heb het niet over onze pa, ma, 'k heb het over u.

NIS: Awel ja, natuurlijk heb ekik daar wat aan. Voor wat niet ? Dan kunnen we allemaal tegelijk naar al die programs zien. En daarbij dan zien 'k ons Carine nog es.

JOHN: In wat stemming denkt ge dat ze vanavond zal zijn ? (stilte)
Ze was nogal over haar toeren vanmorgen aan den telefoon is 't niet ?

NIS: Ge had mij toens aan haar moeten laten uitleggen waar dat gij waart, Johnny.

JOHN: Ze moet met mij niet in heure kop zitten, ma. Ze heeft al genoeg aan haar eigen problemen. (pauze)

Genoeg bier ?

NIS: Voorlopig wel, ja.

JOHN: Ma, kunnen we naar "De schepen der Goden" zien vanavond ?

NIS: Wat ?

JOHN: "De schepen der Goden".

NIS: Wat is dat voor iets ?

JOHN: Dat is nen documentaire over den ene of den andere zijn theorie dat de goden uit de oudheid eigenlijk astronauten zouden geweest zijn.

NIS: Nu dacht ik toch dat ge dat stadium voorbij waart.

JOHN: Wat voor een stadium ?

NIS: Awel, space raketten, ruimtemonsters en zo van alles.

JOHN: Dees is nen echte, goeien documentaire, ma.

NIS: Allez vooruit, om wat uur is dat spel ?

JOHN: Om zeven uur.

NIS: Om zeven uur ? En "Mod Squad" dan ?

JOHN: Maar dat zied'ieder week !

NIS: Maar ons Carine ziet dat gere. Ze heeft het voor dien type die dat presenteert. Mike...hoe heet hem ook weer.

JOHN: Ma, ik vraag niet veel. Ik zien zelfs niet gere T.V. Ik wil alleen dat één program es zien.

NIS: Als 't nu een andere avond zou zijn, ja, maar nu is 't just famielie-avond en.....

JOHN: Kloten familie-avond. 'k Heb schijt aan heel die familie avond.

NIS: Allez, Johnny, ge moogt u niet zo opwinden.

JOHN: Ik wind me niet op (maar hij doet het wel) Ma, omdat 'k nu efkes kwaad wordt, wilt dat nog niet zeggen da'k zot aan 't worden ben.

NIS: Dat weet ik wel, lieveke. Luistert, we zullen het er straks over hebben, met uw vader als hem thuiskomt, okee ? We zullen hem laten beslissen. Al bij al is 't zijne post !

JOHN: 't Kan dan misschien zijne post zijn, maar 't was verondersteld van mijn verrassing te zijn.

NIS: Verrassing ?

JOHN: Ja, elke keer dat hem naar Van Dungen kwam, was hem maar stille wenken aan 't geven dat er iets op mij stond te wachten

thuis. Een soort verrassing of zo.

(het geluid van een deur die open en dicht gaat)

LOUIS: (off stage)

Nis ! Johnny ! 'k Zijn thuis !

NIS: We zijn hier, Louis !

(Louis komt op, een klein maar krachtig uitziend man van achter in de vijftig. Hij draagt een jeans, een Schotsgeruit hemd en een ouwe leren jekker. Hij heeft een lunchdoos bij zich. Hij heeft ook een pak onder de arm dat zo groot is dat hij het op de vloer moet zetten.

JOHN: Hallo, pa. Hoe was 't op 't werk ?

LOUIS: Och, altijd dezelfde zeever, hee (Merkt het bier) Hela, wat ziet mijn lodder oogske ? Pakt ge er eentje mee, jong ?

JOHN: Ik zeg niet nee ?

NIS: Vóór 't eten ? Zie maar dat ge niet zat wordt, zene gijlie !

LOUIS: In godsnaam, mens 'k zijn nog nie goe thuis !....(kijkt rond) Waar zijn mijn zoute nootjes ? (stilte) Denise, waar zijn mijn nootjes ?

NIS: Louis.....

LOUIS: Ge zijt ze vergeten, is 't niet ? Godverdomme, mens, gij zou uwe kop vergeten als hem niet vaststond.

NIS: Louis, ik.....

LOUIS: Ge weet da'k zo gere nootjes mag. Ik vraag het u speciaal, maar gij vergeet het. Gelijk gewoonlijk.

JOHN: Pa, zij heeft de nootjes niet vergeten, ik heb ze vergeten.

LOUIS: Gij ?

JOHN: Ja, ikke. Ik was een wandelingske gaan doen en ons ma had me gevraagd wat peanuts mee te brengen, maar 't is uit me gedacht gegaan.

LOUIS: Uit uw gedacht gegaan, eh ? Awel, al een chance da 'kik eraan gedacht heb.

(Hij doet zijn lunchdoos open en haalt er een grote zak peanuts uit en geeft hem aan Nis)

Allez, ga ze in een taloor doen. Ik wil met mijne zoon alleen klappen.

NIS: Wat zit er in dat pak ?

LOUIS: (zich herinnerend)

O ja, dat.....da's voor 't goe te maken van dien ambras van verleden keer.

JOHN: Nu weeral ?

LOUIS: (enthousiast uitpakkend)

Daar is een sigarenwinkeltje, een straat of twee voorbij 't fabriek en daar verkopen ze meestal bucht. Maar nu ineens stond dees daar in de vitrine....en 'k kost er niet voorbij zonder 't mee te pakken.

(hij pakt de lelijkste gipsen hond uit die ooit geschapen werd)

NIS: Schoon.

LOUIS: (trots) 't Is nen hond.

JOHN: Oh.

LOUIS: Awel, wat denkt' ervan, Nis ? (Geen antwoord) Nis ? (nog geen antwoord)

JOHN: Ze staat paf van bewondering.

LOUIS: In godsnaam, mens, zegt dan toch iets.

NIS: 'k Heb toch gezegd dat 't heel schoon is, schat.

JOHN: Hoeveel hebt ge daarvoor betaald ?

LOUIS: Maar 575.

JOHN: 575 !

LOUIS: Ja, een echte occasie, hee ?

JOHN: En waar gaat ge dat zetten ?

LOUIS: Waar da'k het gaan zetten ? 'k Weet niet. We kunnen het hier gewoon laten staan, ofwel kunnen we 't in de slaapkamer zetten.

NIS: (gealarmeerd)

Oh nee ! (korte pauze) 'k Wil zeggen, hier staat het nog 't best denk ik.

LOUIS: Okee, Nis, ge hebt het gezien, dus bol af, nu. Ik wil nen babbel doen met mijne zoon.

(Nis af)

JOHN: Pa, voor wat moest ge nu weer zo een stuk rommel kopen ?

LOUIS: Dat is geen rommel. Uw moeder ziet zo'n dingen gere.

JOHN: Da's niet waar. Ze legt er haar eigen bij neer, ja, maar gere zien is heel wat anders.

LOUIS: Gij kent uw moeder niet, manneke. Vóór dat wij getrouwd waren, hee, gingen we wel eens naar de foor. En dan had ze niet liever dan da'k heel den tijd ging schieten, of op de kaskes spelen of met ballen gooien, zo lang tot dat ze een posturke of een poppeke gewonnen had of zo.

JOHN: Dat was vroeger. Ik heb het over nu.

LOUIS: Awel, ik zien dat gere. Dat geeft klas aan de kamer.

JOHN: Ja, de klas van een hoerekast.

LOUIS: Nu gade gij niet tegen mij beginnen, hee, jongen. Ik heb d'ailleurs iets belangrijk met u te bespreken.

JOHN: Wat dan ?

LOUIS: Awel, weet ge nog dat Ome Mo in "Bernie houdt van Bridget" zei:....Ik heb een mesije voor jou !

JOHN: Wat is dat, "Bernie houdt van Bridget" ?

LOUIS: Nen T.V. feuilleton.

JOHN: Nooit van gehoord !

LOUIS: Asel....., laat maar vallen. Luistert, daar is er een meiske, op den bureau, Cindy heet ze, zoiets van een jaar of 22.

Schoon aangestoten, goeie kom-is-veur, knap kontje, afin, al wat dat ne vent maar kan dromen. We hebben dikwijls samen gelachen en gezwanst. Enfin, soit, toens da'k heur een portretje van u liet zien, was ze zo entoesiast, da'k dacht.....

JOHN: Pa, alstublieft. Niet nog es, hee.

LOUIS: Jamaar, ik doen u een plezier. Wilde es van uwe grond gaan of niet ?

JOHN: Pa, 't interesseert me niet.

LOUIS: 'k Heb de numero van haren telefoon. 'k Heb gezegd dat ge haar zou opbellen direct na "Mod Squad".

JOHN: Waarom blijfde me dat aandoen.

LOUIS: Waarom ? Omdat dat niet normaal is dat ne jongen van uwen ouderdom niet geïnteresseerd is in de meiskes. Daarom.

JOHN: Luistert, pa, ik ben geïnteresseerd in de meiskes, okee ?

LOUIS: Niet genoeg naar mijn goesting. Ik wil kleinkinderen.

JOHN: Gij gaat kleinkinderen krijgen.

LOUIS: Ja, ge moogt nogal gerust zijn, na acht jaar huwelijk heeft de Fred es eindelijk ne nacht chance, gehad.

JOHN: Dus, binnen zes maanden zulde grootvader zijn. Waar wilde gij nu naartoe ?

LOUIS: Da' sniet genoeg. Ik wil ne stamvader zijn.

JOHN: (lachend) Ne stamvader !

LOUIS: Wat is er nu zo plezant, verdomme ? Da's 't minste dat gij-
lie alletwee voor mij kunt doen.

JOHN: Pa, zijt ge tot dat besluit gekomen vóór of ná dat ge "The Waltons" gezien had ?

LOUIS: Voor wat zou kik gene stamvader kunnen zijn ? Den ouwe Walton is er ene en dien is zo gelukkig als iet.

JOHN: Da's maar een verhaaltje pa, da's immers niet echt.

LOUIS: Zegt dat maar is tegen den ouwe Walton. Weet ge dat hem zat was toens dat hem het gedaan heeft ?

JOHN: Den ouwe Walton zat ?

LOUIS: Nee, stommerik, uw schoonbroer. Als hem het aan dat tempo gaat voortdoen, onzen trefzekere Fred, dan mag ik wel een extra job gaan zoeken om hem aan de drank te houwen.

JOHN: Awel, op den duur is 't hem toch gelukt hee ? Geeft hem daar krediet voor.

LOUIS: Jaja, maar zal 't hem nog es lukken ? 'k Twijfel er sterk aan. Ze zeggen wel es: ene keer per nacht is genoeg.... Met de Fred is 't ene keer per jaar en dan is hem goed voor een zuurstof-tent. Als gijlie er alletwee ullie best voor zouwen doen, dan zou'k een kans hebben.

JOHN: Wat wilde dan da'k doen, trouwen met d'eerste griet die 'k tegenkom ?

LOUIS: (met volstrekte ernst)

Nee, heur binnendoen.

(Denise komt binnen met een grote schotel peanuts)

NIS: Hier zijn uw nootjes. Is ullie babbel gedaan ?

LOUIS: Niet helemaal, maar 't kan wachten.

NIS: Hebt ge 't met uw vader al gehad over dat "schepen" geval ?

LOUIS: Schepengeval ?

JOHN: 't Heeft geen belang.

NIS: D'r is een program dat hem wilt zien over space en ruimte schepen of zo.

JOHN: 'k Heb gezegd dat 't geen belang heeft.

LOUIS: Maar nee, jongen, vertelt er mij maar wat meer over.

JOHN: Awel, 't is nen T.V. - special, "De schepen de Goden" heet hem. 't Is gebaseerd op ene zijn theorie dat de goden uit de oudheid astronauten zouden geweest zijn die van ander planeten kwamen en die door primitieve gemeenschappen werden aanbeden.

LOUIS: Dat ziet er interessant uit.

NIS: 't Speelt just als "Mod Squod" bezig is.

LOUIS: 't Zal ons geen kwaad doen is voor de verandering naar iets anders te zien. De oudheid zegt ge. Is dat niet den tijd van de Romeinen en zo ?

JOHN: Just, pa, de Romeinen en de oude Grieken. Nu, de Romeinen hadden verhalen en legenden dat.....

NIS: Ons Carine ziet gere "Mod Squad"

LOUIS: Ze kan dat wel is nen andere keer zien.

JOHN: (voorzichtig) Pa, dat program duurt anderhalf uur.

LOUIS: Anderhalf uur ! Enfin, soit, "Adam 12" mogen we ook verge-
ten.

NIS: Ja, en 't was nog wel 't leste deel van twee afleveringen.

JOHN: Laat het maar, pa, ik zal 't wel is zien bij een wederuit-
zending.

LOUIS: O nee, als gij er zo op gebrand zijt om dat te zien, dan
kunde 't even goed nu zien.

NIS: Hij heeft gelijk, Louis, ze zullen het heruitzenden en dan
kan hem het zien.

LOUIS: Nis, 'k heb hem gezegd dat hem het nu kost zien.

NIS: Maar, Louis, ik.....

LOUIS: Zwijgt er nu over !

JOHN: Ziede wel, pa, ge hebt al spijt zie.

LOUIS: Wie heeft er spijt verdomme ? Gij wilt dat program zien dus
ik laat u ernaar zien. Content ?

JOHN: Pa, zie gerust naar "Adam 12"

LOUIS: Ja en swenst dat kik naar "Adam 12" zien, gij in een hoek
zitten koppen zeker ?

JOHN: Doe niet belachelijk.

LOUIS: 't Zal al just zijn gelijk in "Gunsmoke"
(een verbijsterde pauze)

JOHN: Gunsmoke ?

LOUIS: Awel ja, toens dat Matt Dillon zijn mannen niet wou laten
gaan drinken in 't saloon, werden die ook kwaad en ze schoten heel
de stad wakker, en ze kwetsten die sukkelaar van een ouwen Doc.

JOHN: Ik geloof u da'k de stad niet zal wakker schieten.

LOUIS: Awel, zie maar uit van niet. En nu dat ge 't er toch over
hebt, zoude is niet naar boven gaan om iets fatsoenlijks aan te
schieten ?

JOHN: Waarom ?

LOUIS: Omdat er volk komt, daarom.

JOHN: Pa, da's alleen ons Carine maar en de Fred.

NIS: Johnny, doe wat dat uw vader u gezegd heeft.

(Johnny haalt de schouders op en gaat af. Louis duikt weer in zijn
krant)

NIS: Ik heb met ons Carine gebeld vanmorgen.

LOUIS: En ?

NIS: Ze was fameus van heur melk.

LOUIS: Voor wat ?

NIS: Ge weet het goed genoeg. Omdat we 't haar niet verteld hebben van onze Johnny.

LOUIS: Nis, 't was beter dat ze van niks wist. Zo waren we toch overeengekomen, weet ge 't nog ?

NIS: Ik twijfel toch, zene.

LOUIS: Luister, in haren toestand en met haar problemen denk ik dat wij 't heel goed voor hadden met niks te zeggen. Wat zei ze ?

NIS: Ze was kwaad omdat we haar niet vertrouwen zei ze.

LOUIS: Hebt ge haar gezegd dat 't mijn gedacht was.

NIS: Nee.

LOUIS: Ziet ge wel, dat hadt ge wel moeten doen ! D'r is geen reden om al de schuld op u te pakken.

NIS: Maar ik was er toch mee akkoord (pauze) Louis, wat gaan we doen aan ons Carine en de Fred ?

LOUIS: Niks. 't Is hun bed. Laat hun erin liggen. (pauze) Ge denkt toch niet dat ons Carine terug aan den drank is, hé ?

NIS: Voor zover dat 'kik weet, niet meer zo heel erg.

LOUIS: Godverdomme, ik heb de Fred gezegd dat hem haar genen druppel niet meer mocht geven.

NIS: Och, misschien drinkt ze meer dan dat wij weten. Aan den telefoon kan ik haar soms amper verstaan.

LOUIS: Awel, da's formidabel voor die kleine, is 't niet ?

NIS: Louis, denkt ge nu echt dat die kleine krijgen al haar problemen zal oplossen ?

LOUIS: 'k Weet niet, 'k Dacht dat dat haar wat meer op haar eigen zou doen passen.

NIS: Awel, ik denk dat 't echt probleem de Fred is.

LOUIS: Voor wat ? Wat heeft die nu weer aangevangen ?

NIS: Niks. Da's 't probleem.

(Johnny komt binnen. Hij heeft zich omgekleed)

LOUIS: Dat trekt er beter op, zie. (pauze) Hoe is 't geweest vandaag ? Wat hebt ge zoal gedaan de hele dag ?

JOHN: T.V. gezien.

LOUIS: Niks anders ?

JOHN: Gelezen.

LOUIS: Ne goeien boek, zoon ?

JOHN: Niet slecht.

LOUIS: Proberen van u iets te weten te komen is al erger als nen tand trekken. (tegen Nis) En toens dat hem nog kind was, kost ik hem zijne kop niet doen houden.

JOHN: Pa, wat wilt ge van mij ?

LOUIS: Niks. Ik wil niks van u. Wat gade morgen doen ? 't Zelfde als vandaag ?

JOHN: Denkelijk.

LOUIS: Dat zal wel !

(de deurbel gaat)

NIS: Dat zal ons Carine zijn en de Fred.

(ze gaat af)

LOUIS: Weer te laat, gelijk als gewoonlijk. Nu, luistert, Johnny, ze weten het nog niet van de nieuwen T.V. 't Is een verrassing, dus houd uwe mond en laat ze 't zelf zien.

JOHN: Oh, in godsnaam pa.

LOUIS: Komaan, ge zult er niet dood van gaan eens voor ene keer den toffe uit te hangen, hee.

(Fred op, een er verlopen uitziende lummel van omstreeks 30. Zijn eens vrij knappe fysiek is lelijk op de fles aan 't gaan. Zijn gezicht verraadt een karakter dat gemakkelijk geleid en geterroriseerd kan worden en er is iets plakkerigs aan hem)

FRED: (vriendschappelijke vuiststoten wisselend met Louis)

Eh, hey, hey, pa.

LOUIS: Een pintje, Fred ?

FRED: Als 't niet derangeert, gere. Wat zegt hem, Johnny boy ?

JOHN: (Zonder geestdrift.)

Fred.

(Nis komt binnen met Carine. Carine is een gewoon meisje van 28 in haar derde maand zwangerschap. Haar gezicht lijkt erg hard, vooral naast de zachtheid die het ooit gehad heeft en die bijna volledig verdwenen is)

LOUIS: (Carine omhelzend)

Awel, daag, 't ziet ernaar uit dat de benden compleet is.

CARINE: Hallo, pa. (tegen Johnny) Hallo gastje. Hoe is 't met u ?

JOHN: Hi, Carine.

LOUIS: Hoe voelt ge u, Carine ?

CARINE: Och, laat ons 't zo zeggen, 'k zal blij zijn als 't a'maal voorbij is.

FRED: Ge gaat zelfs genen tijd hebben om te bekomen, schatje, want van zo gauw dat ge den deze hebt....(maakt een obsceen gebaar.)
Vliegen we 'r opnieuw in.

CARINE: Denkt ge nu echt dat dat plezant is, Fred ? Waar dat iedereen bij is ?

(Er valt een pijnlijke stilte)

FRED: Nee, schatje, ik denk van niet.

CARINE: Voor wat zegt ge 't dan ? (dan zacht, voor zichzelf)
Stomme kloot.

(Zonder op een antwoord te wachten, gaat ze naast Johnny zitten)
Bedankt dat ge mij hebt opgebeld, hee.

JOHN: 't Was immers niet zo erg, Carine. In ieder geval, ik wou u niet lastig vallen.

CARINE: Wat wilde gij d'r nu mee zeggen, niet erg ? Johnny, een zenuwzinking is verdomme wel erg !

FRED: (met geveinsde bezorgdheid)

Ja, maat, ge had ons echt voor efkes naar ginder moeten laten komen. Wat was er eigenlijk gebeurd ?

JOHN: 'k Weet niet. Overspannen, denk ik.

CARINE: Ja, overspannen. Dat zal wel.

FRED: Weet ge waar dat 'kik denk dat 't aan lag ? (Iedereen kijkt naar Fred) Verstaat ge, ik heb over heel die affaire met den Jock geklapt in de garage, en wij waren daar alle twee over akkoord.

CARINE: Fred, 'k geloof echt niet dat onze Johnny een vidange nodig heeft.

FRED: Heel plezant, schatje. 't Is zo Pa. Ik en den Jock hee, wij denken dat 't komt van te veel te studeren en niet genoeg hard te werken.

CARINE: Denkt gij dat studeren niet hard werken is ?

FRED: 'k Zou 't niet weten. 'k Zijn te veel bezig geweest met heel mijn leven mijn dinges af te draaien, gelijk onze Pa hier. Just of niet, pa ?

LOUIS: Just.

JOHN: Ik heb een nieuwske voor u, Fred. Wilt ge 't horen ?

FRED: Doe maar.

JOHN: Naar d'universiteit gaan, da's geen misdaad, zene. Zit dat vijske vast ?

FRED: Nee, slimmeke, d'r zit niks vast. Ik zijn ne mecanicien gene tournevis.

JOHN: Heb ekik dat gezegd ?

CARINE: Fred.

LOUIS: Okee, gijlie getweeën, scheid er maar al uit !

FRED: 'k Wil alleen maar efkes zeggen wat dat mijne maat, den Jock, heeft ondervonden, okee ? Mensen die te veel lezen dat worden zenuw-zieken of jeannetten. Zie maar es naar uw perfessors.

JOHN: (ongelovig) Wat ?

CARINE: 't Is klaar, Fred, kalmeert maar al wat.

NIS: (veranderen van onderwerp, tegen Carine)

Hoe is 't vandaag ? Alles okee ?

FRED: (vlug) Den dokter zei dat alles dik in orde is ma. Ons Carine staat er echt goed voor, zei-t-hem.

CARINE: Als ik niet zwanger was, zou'k er zelfs nog beter voor staan, hee, Fred ?

JOHN: Wat bedoelt ge ?

NIS: Awel, dat is niet plezant zene in uw derde maand zijn. Toen dat kik zo was van onze Johnny hier, hee, dan woonde ik praktisch in de badkamer.

LOUIS: Ja, ge kost niet zien, of ze was onderweg naar 't toilet.

NIS: Als ekik ziek was, dan haalde ik tenminste nog het toilet.

LOUIS: Ja, ja.....

NIS: Ik spauwde niet alles over de kat van de geburen en 'k kreeg geen boete van de Dierenbescherming.

LOUIS: Waar hebde gij het nu over ? 'k Kreeg 'kik geen boeten van de Dierenbescherming. Die zaak werd geklasseerd.

CARINE: Voor wat ? Wat gebeurde er, kwam de kat niet opdagen om te getuigen ?

LOUIS: Nee, goddomme, ze ging dood. En laat het daarmee uit zijn !

NIS: Moet gij niks hebben, Carine ?

CARINE: Ja, ne whisky.

LOUIS: Van zijn leven niet, meiske. We gaan niet terug beginnen met die zever, hee. Niet in uwen toestand.

CARINE: Mijnen toestand begint een echt probleem te worden is 't niet Fred ? Ik mag niks niet meer drinken, de mensen willen me niks niet meer vertellen, iedereen denkt dat hem het beter weet dan den dokter. Awel, 'k zal es iets zeggen, pa, een kind krijgen dat moet niet d'office allemaal van levede-vreugd zijn, zene. 't Is niet allemaal baby-zachte-sterreklame.

LOUIS: Ach, flauwekul ! 't Is een voorrecht van kinderen te krijgen.